

Zivsaimniecības Konsultatīvās padomes sēdes

protokols Nr. 24

Rīgā 2006. gada 5. jūlijā

Zivsaimniecības konsultatīvās padomes sēde notiek 2006. gada 5. jūlijā Zemkopības ministrijā (23. stāva sēžu zālē). Sēde sākas plkst. 15.30 un beidzas plkst. 17.00. Zivsaimniecības konsultatīvās padomes sēdi vada Zivsaimniecības konsultatīvās padomes priekšsēdētājs Zemkopības ministrs M. Roze.

Darba kārtībā:

1. Informācija par progresu saistībā ar Zivsaimniecības nozares nacionālā stratēģiskā plāna 2007. – 2013. g. sagatavošanu un Eiropas Zivsaimniecības fonda regulas pieņemšanu.
2. Par iespējamām izmaiņām zvejas tiesību nomas maksājumu apmērā un maksājumu kārtībā.
3. Dažādi jautājumi

Sēdē piedalās Zivsaimniecības konsultatīvās padomes locekļi:

M. Roze – zemkopības ministrs – konsultatīvās padomes priekšsēdētājs;

N. Riekstiņš – Valsts zivsaimniecības pārvaldes priekšnieks – Zivsaimniecības konsultatīvās padomes priekšsēdētāja vietnieks;

K. Samuiliča – Lauku atbalsta dienesta Atbalsta departamenta direktores vietiece;

G. Šķesters – Latvijas Pašvaldību savienības pārstāvis;

M. Vītiņš – Latvijas Zivju resursu aģentūras direktors;

A. Rozefelds – Latvijas Zivsaimnieku asociācijas pilnvarotais pārstāvis (padomes locekļa I. Voita vietā);

J. Pētersons – Latvijas Zivsaimnieku asociācijas padomes loceklis;

Ē. Urtāns – Latvijas Zvejnieku federācijas priekšsēdētājs;

I. Markuševskis – Kurzemes Zvejnieku asociācijas valdes priekšsēdētājs;

M. Smila – Latvijas lauksaimniecības un pārtikas nozares arodbiedrības koordinatore;

A. Blohins – Nacionālās Zvejniecības ražotāju organizācijas valdes loceklis.

Sēdē nepiedalās Zivsaimniecības konsultatīvās padomes locekļi:

V. Ķepīte – Pārtikas un veterinārā dienesta Zvejas produktu uzraudzības sektora vadītāja;

G. Drunka – Valsts Vides dienesta Jūras un iekšējo ūdeņu pārvaldes direktors;

O. Jankovskis – Latvijas Zivsaimnieku asociācijas padomes loceklis;

S. Larins – Latvijas Zvejnieku federācijas pārstāvis, Liepājas rajona ezeru zvejnieku biedrības valdes priekšsēdētājs;

J. Kohs – Latvijas Zivrrūpnieku savienības pārstāvis;

E. Tinte – Latvijas Vēžu un zivju audzētāju asociācijas valdes priekšsēdētāja vietnieks;

I. Cīrulis – Savienības „Rīgas šprotes” padomes priekšsēdētājs.

I. Voits – Zivsaimnieku asociācijas prezidents

Pārējie Zivsaimniecības konsultatīvās padomes sēdes dalībnieki:

S. Jansone – Valsts Zivsaimniecības pārvaldes Ražošanas attīstības un stratēģiskās plānošanas nodaļas vadītāja;

I. Muriņa – Zemkopības Ministrijas Eiropas Savienības un valsts atbalsta departamenta Zivsaimniecības atbalsta nodaļas vadītāja;

E. Kubliņa – Zemkopības Ministrijas Eiropas Savienības un valsts atbalsta departamenta Zivsaimniecības atbalsta nodaļas vadītājas vietiece;

J. Beresovska – „BNS” korespondente

I. Tomsone – „Latvijas avīzes” korespondente;

Protokolē:

Dace Gaile - Valsts Zivsaimniecības pārvaldes Ražošanas attīstības un stratēģiskās plānošanas nodaļas vecākā referente

Ina Freija - Valsts Zivsaimniecības pārvaldes Ražošanas attīstības un stratēģiskās plānošanas nodaļas vecākā referente

M. Roze atklāj Zivsaimniecības konsultatīvās padomes 24. sēdi.

Jautā, vai klātesošajiem ir kādi ierosinājumi vai priekšlikumi darba kārtībai.

Zivsaimniecības konsultatīvās padomes locekļiem ierosinājumu vai priekšlikumu nav.

M. Roze informē, ka Latvijas Zivsaimnieku asociācijas prezidents I. Voits ir devis pilnvarojumu A. Rozefeldam pārstāvēt asociācijas intereses šajā sēdē un pēc šī paziņojuma lūdz N. Riekstiņu sniegt informāciju par sēdes darba kārtības 1. jautājumu.

1. Informācija par progresu saistībā ar Zivsaimniecības nozares nacionālā stratēģiskā plāna 2007. – 2013. g. sagatavošanu un Eiropas Zivsaimniecības fonda regulas pieņemšanu.

N. Riekstiņš informē par Zivsaimniecības nozares nacionālā stratēģiskā plāna 2007. – 2013. g. sagatavošanas procesu norādot, ka plāna projekts kopumā ir pabeigts. Tiek atzīmēts, ka 19. jūnija Ministru Padomes sēdē, Luksemburgā ir panākta arī politiskā vienošanās par Eiropas Zivsaimniecības fonda regulu. Ņemot vērā, ka regulas pieņemšana bija atlikta uz veselu gadu tas ļoti apgrūtināja darbu nepieciešamo dokumentu kvalitatīvai sagatavošanai, lai jau no 2007. gada janvāra varētu uzsākt zivsaimniecībai piešķirto līdzekļu izmantošanu. Eiropas Komisija sola paātrināt regulas pieņemšanas procesu, tomēr tā formāli varētu tikt apstiprināta tikai septembrī Ministru Padomes sēdē. Pēc tam varētu uzsākt oficiālās konsultācijas ar Eiropas Komisiju (EK) par Latvijas sagatavoto zivsaimniecības stratēģiju. Pamatojoties uz sagatavoto stratēģiju, tālāk tiks izstrādāta Rīcības programma, kura detalizēti noteiks pasākumu un aktivitāšu realizācijas nosacījumus, ievērojot Eiropas Zivsaimniecības fonda regulā paredzētās prasības.

Stratēģijas mērķi un aktivitātes padomes locekļiem jau ir pazīstami no Zivsaimniecības Konsultatīvās padomes 2006. gada 8. marta sēdē sniegtās prezentācijas

Tiek sniegta informācija, ka Stratēģiskais plāns ir pārtulkots arī angļu valodā un iecerēts, ka drīzumā tas tiks nosūtīts uz Eiropas Komisiju, lai uzsāktu neformālās sarunas par plāna saturu. Formālās konsultācijas visdrīzāk varēs notikt tikai pēc septembra, kad būs pieņemta Zivsaimniecības fonda regula. Vēl būs nepieciešama arī Eiropas Komisijas Zivsaimniecības fonda ieviešanas regula, kas sniegs lielāku skaidrību, ko rakstīt Rīcības programmā.

Līdz ar to Zivsaimniecības nozares nacionālais stratēģiskais plāns paredz galvenajos pieturas punktos kam un kādiem virzieniem atbalsts tiks piešķirts. Savukārt to kādā veidā atbalstu varēs saņemt noteiks Rīcības programma.

Tālāk Konsultatīvās Padomes locekļi tiek informēti par Eiropas Zivsaimniecības fonda regulas kompromisa tekstā veiktajām izmaiņām (skat. pielikumu Nr. 1), kā rezultātā bija iespēja panākt politisko vienošanos Tiek atzīmēts, ka lielākais strids Eiropas Padomē bija par zvejas kuģu flotes atbalsta nosacījumiem. Eiropas Komisija savā kompromisa priekšlikumā mēģināja iedalīt zvejas floti 3 grupās. Latvijas nostāja šajā diskusijā bija saistīts ar vēlmi panākt kuģu dzinēju nomaiņu ar iespējami labākiem nosacījumiem, kā arī nodrošināt kuģu modernizācijas iespējas zem klāja daļas. Tiek atzīmēts, ka, kaut gan zvejniekiem nepiedāvā ļoti labus nosacījumus tas salīdzinot ar pašreizējo programmēšanas periodu tomēr būs ieguvums, jo vismaz ļaus saņemt zināmu atbalstu kuģu modernizācijai un dzinēju nomaiņai.

M. Roze piebilst, ka diskusijas par kompromisa variantu nebija vieglas.

Nobeidzot prezentāciju par 1. darba kārtības punktu N. Riekstiņš informē par provizoriski pieejamo Eiropas Zivsaimniecības fonda finanšu resursu indikatīvo sadalījumu Zivsaimniecības nozares nacionālā stratēģiskā plāna ieviešanai Latvijā (skat. Pielikumu Nr. 2). Sadalījuma projekts sagatavots Zemkopības ministrijas speciālistu grupā un tiek lēsts, ka indikatīvi plānotais finansējums no Zivsaimniecības fonda varētu būt aptuveni 110 000 000 EUR. Tomēr šis skaitlis ir tikai aptuveni un īstais skaitlis parādīsies Eiropas Komisijas sagatavotajā regulā, kuru izstrādās pēc Eiropas Zivsaimniecības fonda regulas formālās pieņemšanas. Indikatīvā sadalījuma priekšlikumā tiek piedāvāts lielāko daļu no plānotā finansējuma sniegt Zvejniecības jomai – 45%. Otrs lielākais finansējums varētu tikt piešķirts Zivju apstrādes un tirdzniecības jomai – 25%. Savukārt Akvakultūras un iekšējo ūdeņu zvejniecības jomai – 20 %, bet Zivsaimniecības reģionu attīstībai- 10 %.

M. Roze atzīmē, ka šis sadalījums ir tikai sākotnējais plānam paredzēto finanšu resursu izlietojuma redzējums, jo ir vēl jāskatās kādi būs projektu iesniegšanas nosacījumi, kādi uzņēmumi varēs pretendēt uz šo finansējumu, kādas būs viņu iespējas līdzfinansējumam. Tad liekot kopā sākotnējo redzējumu un katra regulā paredzētā pasākuma reālās vajadzības un iespējas varēs nonākt pie galīgā cipara. Pagaidām sadalījuma priekšlikums ir tikai pirmais piedāvājums turpmākām diskusijām.

N. Riekstiņš atzīmē, ka finansiāli ietilpīgākais pasākums pašreizējā programmēšanas periodā bija zvejas kuģu sagriešana metāllūžņos vai nodošana izmantošanai citiem ar zveju nesaistītiem mērķiem. Nākamajā periodā ir skaidrs, ka Latvijai būs pietiekami līdzekļu, lai samazinātu floti līdz tādām lielumam, kas ir atbilstošs zivju resursiem jo pieejamās finanšu iespējas būs pietiekami lieli.

M. Roze uzskata, ka sadalījuma priekšlikums ir pietiekoši sabalansēts lai to turpmāk iekļautu gatavojamā programmā. Arī jautājumā par zvejas kuģu modernizāciju regulā tika panākts kompromiss starp zvejniekiem optimālo variantu un sliktāko iespējamo variantu. Zemkopības ministrija tuvākā laikā paredz veikt aktīvu darbu Rīcības programmas gatavošanā, tāpēc no nozares pārstāvju puses tiek gaidīti racionāli priekšlikumi un vēlmes par konkrētu aktivitāšu iekļaušanu programmā.

N. Riekstiņš atzīmē, ka vasaras periodā varētu tomēr būt neliels pieklusums tālākajām konsultācijām ar nozares pārstāvjiem par dokumentu sagatavošanu, bet darbs pie Rīcības programmas Zemkopības ministrijā turpināsies. Gala rezultātā vajadzētu nonākt pie finanšu resursu saprātīga sadalījuma, lai ieviešanas stadijā nauda tiktu arī efektīvi izmantota.

Padomes locekļi tiek informēti, ka Zemkopības Ministrija plāno organizēt reģionālo konferenci 11. augustā Talsos un tajā būs arī darba grupa par atbalstu Zivsaimniecības nozarei, kurā detalizēti tiks skatīti regulā paredzētie nosacījumi atbalsta saņemšanai laika periodā no 2007. – 2013. gadam.

M. Roze vēlas papildināt, ka jaunā Zivsaimniecības fonda regula sniegs iepriekš nebijušas iespējas Zivsaimniecības reģionu attīstībai. Šajā sakarā tiek atzīmēts, ka Zivsaimniecības reģionu attīstībai nevajadzētu rakstīt divus stratēģiskos plānus: vienu, kas būtu paredzēts sauszemei (lauksaimniecībai) un otru saistībā ar jūru (zivsaimniecībai). Lietderīgāk būtu izstrādāt vienu stratēģisko plānu visam konkrētajam reģionam.

N. Riekstiņš piekrīt, ka kaut arī ir divi fondi (lauksaimniecības un zivsaimniecības), tomēr būtu nepieciešama vienota stratēģija attiecīgo reģionu attīstības projektu realizācijas nodrošināšanai.

M. Roze jautā, vai Zivsaimniecības konsultatīvās padomes locekļiem vēl ir kādi jautājumi par dienas kārtības 1. punktu.

Zivsaimniecības konsultatīvās padomes locekļiem papildus jautājumu nav.

Padome nolēma: Pieņemt zināšanai sniegto informāciju par progresu saistībā ar Zivsaimniecības nozares nacionālā stratēģiskā plāna 2007. – 2013. g. sagatavošanu un Eiropas Zivsaimniecības fonda regulas pieņemšanu, kā arī atbalstīt Zemkopības ministrijas speciālistu sagatavotā Zivsaimniecības nozares nacionālā stratēģiskā plāna ieviešanai provizoriski pieejamā Eiropas Zivsaimniecības fonda finanšu resursu indikatīvā sadalījuma tālāku virzību apspriešanai ar nozares pārstāvjiem.

2. Par iespējamām izmaiņām zvejas tiesību nomas maksājumu apmērā un maksājumu kārtībā.

M. Roze informē, ka no Latvijas Zivsaimnieku asociācijas ir saņemts priekšlikums samazināt zvejas tiesību nomas maksu mencām no pašreizējās nomas maksas 10 Ls par vienu t uz 4 Ls par vienu t. Šajā sakarā ir saņemta vēstule Nr. 01/21, kas ir pamatota ar Latvijas zivsaimnieku asociācijas kopsapulces lēmumu un tajā izteikts lūgums šo priekšlikumu izskatīt konsultatīvajā padomē. Vienlaikus M. Roze iepazīstina ar Zemkopības ministrijas sagatavotajiem Ministru kabineta grozījumiem 2000. gada 12. decembra noteikumos Nr. 433 „Noteikumi par ūdenstilpju un rūpnieciskās zvejas tiesību nomu un zvejas tiesību nomu un zvejas tiesību izmantošanas kārtību”. M. Roze norāda, ka blakus tehniskajiem labojumiem, kas saistīti ar terminu precizēšanu sakarā ar esošās likumdošanas izmaiņām, ir arī būtisks grozījums – nomas maksa tiek izteikta apaļos skaitļos, atskaitot no tās PVN maksu. Līdz ar to pilnīgi visām zvejas tiesību nomas maksām tiek piedāvāts samazināt reālās, ar PVN saistītās, izmaksas, turklāt nosakot šo samazinājumu ne tikai mencām, bet pilnīgi visam nozvejas apjomam un zvejas rīkiem, kuriem ir paredzēta zvejas tiesību noma. Līdz ar to Zemkopības Ministrijas un Valsts Zivsaimniecības pārvaldes priekšlikums būtu šobrīd pieturēties pie sagatavotajiem grozījumiem, kas jau tāpat ietekmēs valsts budžeta ieņēmumu daļu. Papildus M. Roze uzsver, ka ir veikta arī zivju cenu dinamikas analīze un noteikts attiecīgās nomas maksas īpatsvars reālajās zivju cenās. Pēdējo 10 gadu laikā, nomas maksai paliekot nemainīgai, tās īpatsvars salīdzinoši ar mencu pieaugošo cenu ir ievērojami samazinājies no 2, 25 % uz 1,6%. Menca zināmā mērā ir arī deficīts un zvejnieku ļoti pieprasīts zvejas produkts. Iepriekš pat ir bijuši radikāli priekšlikumi veikt mencu nozvejas kvotas izsoli, nevis pielietot tās vienkāršu zvejas tiesību nomu. Tomēr negribētos atgriezties pie šāda veida priekšlikumu izskatīšanas, jo tas negatīvi ietekmētu godīgākos zvejniekus, kuriem nav pieejami brīvi finanšu līdzekļi līdzdalībai šādās izsolēs. Tomēr šie priekšlikumi pierāda, ka ir

uzņēmumi un zvejnieki, kuri ir ļoti ieinteresēti palielināt savas nozvejas kvotas un būtu gatavi individuāli par to maksāt vairāk.

M. Roze lūdz klātesošo komentārus par šo jautājumu.

N. Riekstiņš atzīmē, ka pastāvošās problēmas ar PVN ir saistītas ar valstī noteikto maksājumu aprites kārtību, kā arī to, ka ar PVN nomaksas neērtībām vairākkārt ir saskārušies arī zvejnieki. Valsts Zivsaimniecības pārvalde nevar veikt PVN ieskaitījumus valsts budžetā. Savukārt likumdošana paredz, ka pārvaldei jāsaņem visa zvejas tiesību nomas maksa kopā ar PVN un pēc tam tas jāpārskaita valsts budžetā. To nevar izdarīt, jo pārvaldei nav speciālā budžeta, kur ieskaitīt PVN, un tāpēc minētais jautājums nav atrisināms. Diskusiju rezultātā ar Finanšu ministriju ir panākta vienošanās, ka zvejas tiesību noma varētu tikt atbrīvota no PVN maksājuma. Līdz ar to valsts budžetā attiecīgi samazinātos ieņēmumi par neiemaksāto PVN daļu. N. Riekstiņš uzsver, ka nebūtu korekti pašreiz iesniegt arī priekšlikumu par vēl lielāku valsts budžeta ieņēmumu samazinājumu, ņemot vērā, kā to vērtēs Finanšu ministrija.

J. Pētersons norāda, ka ir valstis, kuras vispār neiekasē nekādu nomas maksu par zvejas tiesībām. Savukārt, ja runa ir par Finanšu ministriju, tad ir pilnīgi skaidrs, ka tā negatīvi skatīsies uz jebkuru valsts budžeta ieņēmumu samazināšanās iespēju.

N. Riekstiņš norāda, ka Latvijā valstij piederošās zvejas tiesības, neatkarīgi no izmantošanas veida (komerczveja, pašpatēriņa zveja, makšķerēšana) ir izmantojamas par samaksu, jo tādas ir likuma prasības.

Tāpat tiek paskaidrots, ka maksas pamatojums rodams saistībā ar pašu resursu lietotāju līdzatbildības celšanas nepieciešamību attiecībā uz to izmantojamo zivju resursu stāvokli. Arī ES notiek aktīva diskusija par resursu piederību un to vērtību. Visdrīzāk nākotnē zvejniekiem varētu piešķirt vai arī nodot (līdzīgi kā īpašumā) valstij piederošās kvotas konkrētu daļu, bet pilnīgi noteikti tas notiktu par maksu. Latvijā šobrīd situācija jau ir izveidojusies stipri līdzīga. Atšķirībā no mums, Zviedrijas un Dānijas zvejniekiem, piemēram, ir tiesības zvejot, tikai līdz brīdim, kamēr beidzas visas valstij piešķirtais nozvejas kvotas apjoms. Kad tas ir izmantots, zveja tiek pārtraukta, iespējams, jau septembrī vai oktobrī. Savukārt Latvijā zvejniekiem ir dotas ar līgumu pamatotas tiesības uz zināmu Latvijas nozvejas kvotas daļu (limitu). Latvijas zvejniekiem limiti netiek samazināti un netiek ņemti nost, ja viņi ir spējīgi tos sekmīgi apgūt un izmantot. Tāda ir šī maksājuma būtība, kur zvejnieki uzstājas kā līdzdalībnieki un iesaistās attiecīgās resursu daļas pārvaldības procesā, kas ir viņu likumīgās tiesības. Daudzās Eiropas Savienības valstīs, īpaši Austrumeiropā, kā arī valstīs ārpus Eiropas Savienības, šāda maksa par zivju resursiem ir noteikta. Līdz ar to Latvija nav vienīgā valsts ar maksu par zvejas tiesībām.

J. Pētersons jautā, kāpēc šī maksa ir noteikta tieši mazāk attīstītām valstīm kā Lietuva, Igaunija, Latvija, Krievija, un kāpēc šādi maksājumi nav tādās valstīs kā Apvienotā Karaliste, Norvēģija, Dānija, Somija, Vācija.

M. Vītiņš norāda, ka ir jāņem vērā, ka Apvienotā karaliste vispār sašaurina zvejniecību un vairs negrib pat atjaunot savus kuģus.

Atbildot uz M. Vītiņa piezīmi, J. Pētersons atzīmē, ka Apvienotajā Karalistē ir pietiekami daudz modernu kuģu un turpmākajos 25 gados tai jauni kuģi nebūs nepieciešami.

N. Riekstiņš par uzdoto jautājumu paskaidro, ka piemēram, Zviedrija, saskaņā ar pašreizējo politiku, ir gatava atteikties no atsevišķu zivju sugu (piemēram, mencas) zvejas vispār. Vienlaikus zviedru zvejniekiem nav nekādas argumentācijas, ka viņiem būtu likumīgas tiesības uz zveju, jo viņiem nekas nav tieši iedalīts. Savukārt Latvijas zvejniekiem ir līgumiskas attiecības ar valsti, kas ļauj izmantot tās zvejas iespējas, kas Latvijai ir dotas, tāpēc mūsu zvejnieki ir vairāk garantēti un aizsargāti pret situācijas izmaiņām.

J. Pētersons rezumējot atzīmē, ka ekonomiskā situācija zivsaimniecībā pēdējo 2-3 gadu laikā ir strauji pasliktinājusies, bet šo izmaiņu iemesls, protams, nav tieši saistīts ar zvejas tiesību nomas maksas lielumu.

M. Roze aizrāda, ka tas ir pavisam cits jautājums, un būtu skatāms atsevišķi.

N. Riekstiņš vēl atzīmē, ka tīri teorētiski var izmainīt likumdošanas normas un atcelt zvejas tiesību nomas maksu, bet tad tas būtu saistīts arī ar nozvejas limitu sadales atcelšanu, un tā vietā varētu tikt organizēta, piemēram, zvejas tiesību izsole, kas diez vai būtu zvejniekiem pieņemamākais risinājums.

J. Pētersons secina, ka izsoles gadījumā Latvijas zvejas flotei nozvejas limiti turpmāk vairs nepiederēs.

M. Vītiņš izsaka viedokli, ka patiesībā arī citās valstīs nekas netiek dots par brīvu. Tikai finansējums un maksas sadalījums atšķirīgās valstīs ir dažāds. Arī maksājumu veids un naudas nonākšanas ceļš budžetā ir atšķirīgs. Latvijai tas ir skaidri saprotams maksājums par zvejas tiesībām, ko novirza tieši zivsaimniecības nozares vajadzībām un kas ir vērtējams ļoti pozitīvi.

N. Riekstiņš papildus skaidro, ka, piemēram, Skotijā pastāv maksājums par katru izkrauto zivju tonnu, un finansējums aiziet gan nozares, gan valsts vajadzībām, iemaksājot to aģentūrai līdzīgā struktūrā, kas veic pētījumus, izplata informāciju par nozari, popularizē zivju produktus. Šī nodeva tiek maksāta, atbilstoši likumdošanā noteiktajām prasībām.

M. Roze skaidro, ka tā būtu vērtējama kā daļēji brīvprātīga nodeva, jo Apvienotā karalistē šāda veida sistēma ir ļoti izplatīta gan ar graudiem, gan ar citiem produktiem, kad no realizētās tonnas tiek veikti zināmi atskaitījumi fondā, kas faktiski ir attiecīgās nozares attīstības fonds.

J. Pētersons uzdod jautājumu, vai šī struktūra gadījumā nav saistīta ar ražotāju organizāciju darbību.

M. Roze skaidro, ka īsti tā nav, jo šī organizācija ir valsts pārvaldīta struktūra, kurā tiek ieskaitīts attiecīgs finansējums. Šai struktūrai ir izveidota pārvalde, kas fondu pārziņa, un tajā ir nozares un valsts pārstāvji, kuri pieņem lēmumus, līdzīgi kā mūsu Zivju fondā, bet, protams, darbojoties nedaudz savādāk. Kopumā sistēma ir ļoti līdzīga.

J. Pētersons secina, ka nav būtisku iebildumu pret 10Ls zvejas tiesību nomas maksas saglabāšanu mencām, tomēr ir jāņem vērā, ka ekonomiskā situācija zivsaimniecībā pasliktinās ļoti strauji, un pie pastāvošām degvielas cenām zvejniekiem vairs nav iespējams nopelnīt. Tas arī galvenokārt bija pamatā Latvijas Zivsaimnieku asociācijas iesniegtajam priekšlikumam, kaut arī zvejas tiesību nomai, protams, nav izšķiroša ietekme.

M. Roze atzīmē, ka ar PVN noņemšanu un maksājumu samazināšanu iegūtā kopējā samazinātā summa attieksies nevis tikai uz mencu, bet visu zvejniecību, un līdz ar to būs daudz lielāka.

J. Pētersons savukārt norāda, ka 18% PVN samazināšana zvejas tiesību nomas maksai mencu zvejniekiem nav tik svarīga, jo PVN tiek iemaksāts un pēc tam atgūts turklāt nav starpība, vai to maksā vai nemaksā.

N. Riekstiņš aizrāda, ka citiem zvejniekiem šis procentu samazinājums ir nozīmīgs, piemēram, piekrastes zvejā.

M. Roze skaidro, ka ja ne savādāk, tad PVN samazināšanai ir ietekme uz naudas plūsmu, jo starp iemaksu un atmaksu ir zināms termiņš, kad nauda atrodas valsts budžetā.

N. Riekstiņš atzīmē, ka Zivsaimniecības pārvalde un Zemkopības ministrija nekad nav bijusi pret priekšlikumiem izskatīt zvejas tiesību nomas maksas samazināšanas iespējas, un vairākas reizes attiecīgie maksājumi jau ir samazināti. Tomēr ir jāreķinās, ka menca vēl arvien ir zvejniķu visvairāk pieprasītais zvejas objekts.

M. Roze jautā vai ir vēl kādi komentāri, ierosinājumi.

Padomes locekļiem vairs komentāru nav.

Padome nolēma:

Piekrīt Zemkopības ministrijas sagatavotajam Ministru kabineta grozījumu projektam 2000. gada 12. decembra noteikumos Nr. 433 „Noteikumi par ūdenstilpju un rūpnieciskās zvejas tiesību nomu un zvejas tiesību izmantošanas kārtību”, kuri paredz pievienotās vērtības nodokļa (PVN) atcelšanu zvejas tiesību nomas maksai.

3. Dažādi jautājumi.

M. Roze ierosina pāriet pie pēdējā dienas kārtības jautājuma un informē, ka ir veikti grozījumi rīkojumā par Konsultatīvās padomes sastāvu. Pamatojoties uz Ministru kabineta 2005. gada 25. janvāra noteikumiem Nr.62 „Zivsaimniecības konsultatīvās padomes nolikums” Zemkopības ministrijas rīkojumā par Zivsaimniecības konsultatīvās padomes sastāvu ir aizstāti vārdi „Maija Smila, Latvijas Zivsaimniecības un pārtikas darbinieku arodbiedrības pārstāvis” ar vārdiem „Maija Smila, Latvijas lauksaimniecības un pārtikas nozares arodbiedrības pārstāvis”. Šie grozījumi ir saistīti ar strukturālām izmaiņām arodbiedrības sastāvā.

Padome pieņēma zināšanai, ka ir veikti grozījumi rīkojumā par Zivsaimniecības konsultatīvās padomes sastāvu, un Maija Smila turpmāk pārstāvēs Latvijas lauksaimniecības un pārtikas nozares arodbiedrību.

Zivsaimniecības Konsultatīvās padomes priekšsēdētāja vietnieks N.Riekstiņš

Protokolēja D. Gaile I. Freija